

ת"פ 49457/08/18 - מדינת ישראל נגד בית הדר מרכז רפואה שיקום וסיעוד בית, דבורה גולדברג

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע
ת"פ 49457-08-18

11 יולי 2019

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ששון יצחק

הנאשמות: 1. בית הדר מרכז רפואה שיקום וסיעוד בית, (עמותות-052843687)
2. דבורה גולדברג
שתיהן ע"י ב"כ: עוה"ד יוסף אוחנה וטל תורג'מן

החלטה

1. ביום 19.9.19 הרשעתי את הנאשמות בהעסקה של שני עובדים זרים שלא היו רשאים לעבוד בישראל.
2. ביום 20.6.19 ביקשה הנאשמת 2 להפנותה לתסקיר קצין מבחן לעניין העונש. לטענתה, הרשעתה תוביל לכך שהיא לא תוכל להמשיך בתפקידה במסגרת הנאשמת ולתת שירותים למשרד הבריאות כמפעילת בית חולים. הנאשמת צרפה את המכרז שפירסם משרד הבריאות בשנת 2018 לרכישת שירותי אשפוז גריאטריים (2018-102) לנספח ג' שצורף למכרז המציע מתבקש להצהיר שהוא לא הורשע ביותר משתי עבירות לפי חוק עובדים זרים. בתגובתה מהיום טענה הנאשמת שלא מן הנמנע שבעתיד משרד הבריאות יקבע במסגרת נהלים חדשים או מתחדשים כי אף בהרשעה אחת יש לשלול את פעולות המוסד. המאשימה מתנגדת להפנות את הנאשמת לתסקיר קצין מבחן.
3. לאחר שבחנתי את הבקשה ובהתאם לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה ובית המשפט העליון, דין הבקשה להידחות. הכלל, כפי שעמד עליו בית המשפט העליון לא אחת הוא כי "מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו" (ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, 683 (1996); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 689 (2000); ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת (2.4.14); ע"פ 33098-09-12 א.פ.י שירותי כוח אדם בענף הבניין (2005) בע"מ - מדינת ישראל] (11.8.14)).

בע"פ 49909-12-15 אייל קישון נ' מדינת ישראל, מיום 19.12.17 פסק בית הדין הארצי:

עמוד 1

"הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה" מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. הרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי... (עניין חדוות הורים). בהתאם, הסמכות לביטול ההרשעה תופעל בנסיבות בהן עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה". (לעניין זה ראו גם: ע"פ 6291-05-10 א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל (31.1.12); ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.2.14); ע"פ (ארצי) 33098-09-12 א.פ.י שירותי כוח אדם בענף הבניין (2005) בע"מ - מדינת ישראל (11.8.14); ע"פ 3043-09-14 מדינת ישראל - עדי מישאלוף (22.12.16); ע"פ 33112-09-15 מדינת ישראל - מרסי זלקינד (18.7.17) (להלן- עניין זלקינד).

בעניינו - הנאשמת לא הוכיחה כי עלול להיגרם לה נזק בלתי מידתי כתוצאה מהרשעה ולא הפניחה להוראות חוק או נוהל שכתוצאה ממנה עלולים מי מעיסוקיה להיפגע, לא הציגה ראיות כלשהן בקשר לכך. הנספח למכרז של משרד הבריאות קובע שיש להצהיר שהמציע ובעל הזיקה לא הורשעו ביותר **משתי עבירות**. אין מקום לקבל את טענת הנאשמת שלא מן הנמנע שבעתיד משרד הבריאות יקבע שדי בהרשעה בעבירה אחת כדי לשלול האפשרות להתמודד במכרז. אין מדובר בנתון מבוסס אלא על השערה ערטילאית, בהתאם לפסיקה אין אפשרות להתבסס על השערה זאת כדי להמינע מהרשעה, על הנאשמת היה להוכיח שיגרם לה נזק בלתי מידתי. הנאשמת לא עמדה בנטל לשכנע כי עניינה מצדיק את ביטול ההרשעה בניגוד לכלל הרגיל המחייב את הותרת ההרשעה. כפי שנפסק בעניין **זלקינד** בשל אופיין ותוצאותיהן של העבירות הכלכליות, יש להיזהר ממתן משקל יתר לעברם הנקי ואורחות חייהם הנורמטיבי של מי שהורשע. יש להבטיח את עיקרון אחדות הענישה ואת שיקולי ההרתעה והתגמול. על כן אין תכלית להפניית הנאשמת לתסקיר שירות מבחן. אך מובן שבמסגרת הטיעונים לעונש הנאשמות רשאיות לטעון את מלוא טענותיהן ובהחלט יינתן משקל למלוא הטענות לרבות עברן והתרומה לחברה.

4. מועד הדיון שנקבע לטיעונים לעונש ליום 14.7.19 נותר בעינו.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ט, (11 יולי 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.